OCAK AYI ÖZEL SAYISI

TKP-ML Merkez Yayın Organı

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar birleşin!

PARTİ VE DEVRİM ŞEHİTLERİ ÖLÜMSÜZDÜR

1972 Nisan'ında kurulan Partimiz ondokuz yıla yaklaşan şanlı mücadele tarihinde, 200'e yakın şehit vermiştir. Daha ilk kurulduğu andan itibaren, her türden tasfiyeci, revizyonist pasifist anlayışlarla arasına kalın bir çizgi çekerek, silahlı mücadeleye başlamış ve bu hattını her türlü zorluğa karşı koruyarak, geçen süreç boyunca toprağa düşen şehitlerinin üzerinde yükselе yükselе bu günlere gelmiştir.

Evet ! Parti şehitlerimizi anmak; onların canlarını verdikleri yolu, Halk Savaşı yolunu sıkı sıkıya korumak, onların inandıkları çizgiyi ML-MZD'yi kararlılıkla savunmak, onların hedef ledikleri iktidarı, DHD, Sosyalizm ve Komünizm hedeflemektir.

Yaşadığımız süreç, Devrim ve Karşı-devrim açısından bir çok yeni gelişmelere açık bir süreçtir. Ortadoğu'da başlayan emperyalist gerici savaş ve bu savaşın bölge ve dünya üzerindeki etkisi, devrim açısından olumlu ve olumsuz bir yığın yön içermektedir. Krizin başlamasıyla birlikte faşist T.C Devleti savaş hali yasa ve uygulamalarını meclise getirmiş, devrimci güçlere karşı yoğun saldırı sindirme ve katliamlara girişeceğinin sinyallerini vermiştir. Savaşın başladığı bu günlerde bu süreci hızlandıracağı ortadadır. Bu da daha çok ölüm, daha çok işkence ve katliam demektir. Bizim açımızdan ise daha çok kararlılık, daha çok silah ve daha çok bilinç demektir.

İşte, geleneksel Parti ve Devrim Şehitlerimizi anma Haftası bu yıl, bu koşullar altında gerçekleşmektedir. Her defasında söylediğimiz gibi, Parti ve devrim şehitlerini anmak, boş, kuru sözlerle olmamalıdır. "Tay Dağından daha yüce" olan bu ölümleri, ideolojik-siyasi bir çizgi sorunu olarak algılamak, bunu bilinçle kavramak, şehitlerin düştükleri yerde ayağa dikilmeye devam etmek, şehit düşen her gerillanın silahına aday olmak, ona sarılmak, daha çok çalışmak, gelişmek.

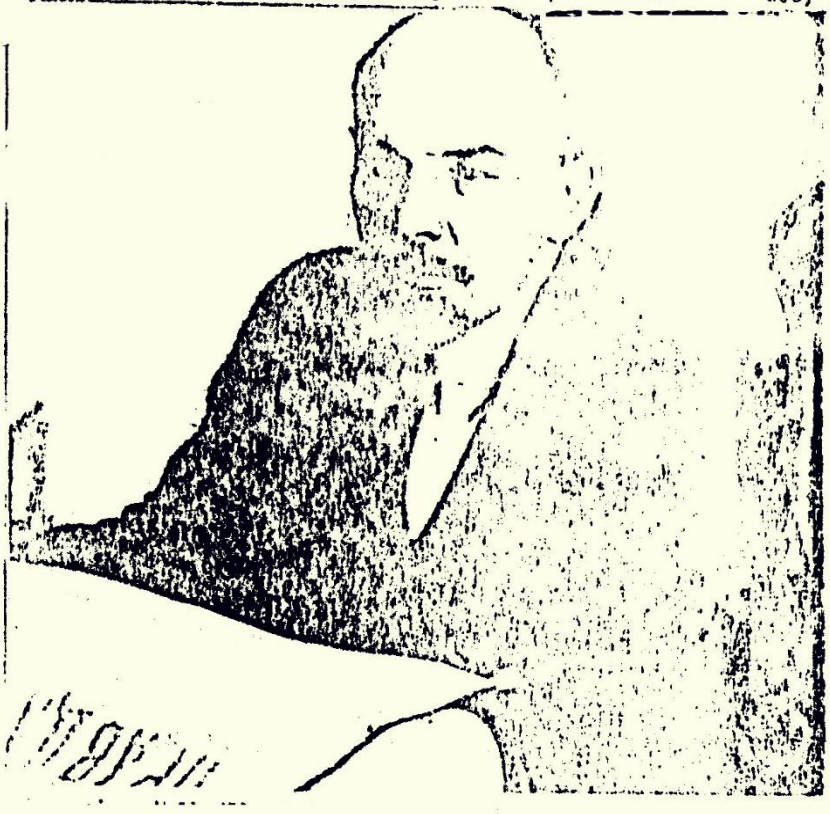

MUSTAFA SUPHİ

A.HAYDAR YILDIZ | MERAL YAKAR | A.MUHARREM ÇİÇEK | ATİLLA ÖZKAN | MEHMET GÜNALP | HAYDAR ASLAN | Metin KAYA

ML-MZD silahını ustaca kullanmayı kavramak, her türden pasifist, revizyonist, modern revizyonist tasfiyeci akımlarla mücadele etmek, kitleleri harekete geçirerek, faşist diktatörlüğü yıkıp, yerine DHD, Sosyalizm ve Komünizmi inşa etmektir.

Partimiz TKP/ML, dünya proleteryasının ölümsüz önderleri Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung Yoldaşların Türkiye'deki mirasçısıdır. TKP/ML, 20 Ocak 1920'de Bakü'de kurulan TKP'nin, Kemalist Faşistler tarafından katledilen önderi Mustafa Suphi ve 14 Yoldaşının mirasçısıdır. TKP/ML 1972'deki kuruluşuyla birlikte Mustafa Suphi ve yoldaşlarının ölümünden sonra revizyonist ve reformist bir kimliğe bürünen 50 yıllık revizyonizmin karşısına dikilmiştir. Ve tarih proleteryanın bu mevzideki önderini yaratmıştır. O, İbrahim KAYPAKKAYA'dır. Ve O, proleteryaya iktidarının yolunu göstermiştir. Ve O, proleterya iktidarı uğruna nasıl savaşılacağını, nasıl direnileceğini ve nasıl gururla ölüneceğini göstermiştir. Çünkü O biliyordu ki, o bayrağı tutan eller çoğalacaktı. Ve öyle de oldu. 12 yıldır, faşist diktatörlük, Partimiz tarafından tek tek cezalandırılan cellatlarını korumaktan aciz kalmıştır. Partimiz bundan sonra da cellat yüreklere korku salmaya devam edecektir.

İşçiler, Emekçiler, Yoldaşlar;

Türkiye devrimi gelinen aşamada daha zorlu görevleri içermektedir. Bu görevleri yerine getirmede öncülük sorumluluğunu üstlenen Partimiz TKP/ML'nin, görevlerinin gereğini gücü oranında yerine getireceğinden kimsenin kuşkusu olmasın. Ancak, bu görevler sadece öncünün görevleriyle sınırlı değildir. Devrim kitlelerin eseri olacaktır. Bunun için de, devrim mücadelesine, kendi kurtuluş mücadelemiz olduğu bilinciyle sahip çıkmalı, başarıları olduğu kadar yenilgilerde kendimize mal etmeli, Partimizin başarıları yanında sorunlarına da sahip çıkmalı, destek olmalıyız. Unutmamalıyız ki, bu işin orta bir yolu yoktur. Devrim cephesi merkez komitesinden, devrim taraflarına kadar her kesime, her insana görevler yüklemektedir. Bugün TKP/ML taraftarı olmak, önemli sorumlulukları üzerine almak demektir. Biz futbol takımı taraftarı gibi taraftarlar istemiyoruz. Biz Partiye sahip çıkan, onun prestijini koruyan-geliştiren Partimize karşı her türden saldırıya göğüs geren, karşı koyan taraftarlar istiyoruz. Bu, bir bilinç ve çizgi sorunudur. Biz komünistler, niceliği de önemsemekle birlikte, niceliğin, niteliğin önünü karatmasına asla izin vermeyiz.

Şehitlerimiz hakları için öldüler, işkencehanelerde yoldaşlarımız halkın davasını korumak için direndiler ve gün geçtikçe bunlara yenileri ekleniyor. Bu, istenmeyen birşey olmakla birlikte, devrimci savaş siyasetimizin zorunlu sonuçlarıdır. Ve bu sonuçların hepsi bilinçle yaşanmaktadır. Yoksa, yeniden yeniden yaşamanın gücü, cesareti ve inancı bulunmazdı. Bu mücadelede "ne şiş yansın, ne kebab" anlayışına yer yoktur. Mücadelenin ve safların daha da netleşeceği bu süreçte, özellikle faşizmin azgın saldırıları karşısında yenilgi tellalları, mücadele alanını terketme anlayışları, örgütsel, siyasi ve ideolojik tasfiyeci akımlar ve bunların savunucuları çoğalacaktır. Tüm bunlar burjuvazinin devrimci saflardaki gönüllü sözcülüğünü yapacaklardır. Biz komünistler ise, bunu şimdiden öngörerek, her türden teslimiyete karşı amansız mücadele yürütmek durumundayız. Savaş koşullarında ise, bunlarla mücadele yöntemlerimizde bazı değişiklikler olması da kaçınılmaz olacaktır.

Ölümler vardır, okyonusta bir damlanın bir an için-mesi gibidir. Okyonus bile farkına varmaz bunun.

Ölümler vardır, azgın dalgalar gibidir. Okyonus çalkalanır. Ve o muhteşem dalgalar kıyıya vurduğunda binlerce dalgadır artık...

Ölümler vardır, ağlanır sızlanır, unutulur gider Sadece bir duvarda kalır belki sararmış bir resim.

Ölümler vardır, kinleri biler faşizme, bilinçler yoğrulur, silahlar bilenir. Devrim yolunda, halk uğruna ölüme gidenler, ölümleriyle yaşamı yeşertip, çoğaltıyorlar.

Önderimiz *İbrahim Kaypakkaya*, Parti Genel Sekreterimiz *Süleyman Cihan, Kazım Çelik* devrim için şanlı ölümün öncülüğünü yaptılar ve çoğaldılar, yüzlerce oldular. Devrim yolunda yüzlerce *Hayrettin Bakış'ımız, Ünal Küçükbayrak, Ali Rıza Boyoğlu, Rıza Sökmen, Hüseyin Tosun, İbrahim Polat, Zeki Uygun, M.Zeki Şirit, Meral Yakar, A.Haydar Yıldız, Cemil Oka, A.Muharrem Çiçek, Atilla Özkan, Ali Geçgel, İsmail Hanoğlu, Selahattin Doğan, İbrahim Kara, Mustafa Saritaş, Ali Karaoğ, Behzat Ay, Efendi Diril, Ali Sarıbal, Bahar Yıldız, Sırma Boyoğlu, Niyazi Sezgin, Metin Kaya, Ali Mete,*

Haydar Aykar, Kamile Öztürk, Ali Demir, Cevahir Yazar, Cihan Çelebi, Ali Yılmaz, Mehmet Kocadağ, Şenol Yol, Nuhar Yalımyan, Orhan Bakır, H.Hakkı Erdoğan, Ali Çelik, İsmail Hakkı Adalı, Reha Şen, Tevzi Yalçın, Kemal Soğukpınar, Necdet Oynargil, Hasan Alaç, Ahmet Şahin, Ayhan Altunbaş, Halil Erciyaş, Medet Hoşafcı, Yılmaz...ve adını sayamadığımız niceleri şimdi daha da çoğaldılar ve onları anarken, onların kaldıkları yerden, vuruldukları siperlerden savaşıyorlar, DHD, Sosyalizm ve Komünizm için.Faşist diktatörlük ölümü korkunçleştirmek için elinden geleni yapmakta, ölen yoldaşlarımızı tanınmayacak hale getirerek kitleler üzerinde psikoz yaratmaya çalışmaktadır. Ve onlar burjuva kişilik ve yaşam felsefelerini toplumu sarmış etmiş olanları içindedirler. Hep bir ağızdan diyorlar ki; "Bakın görüyorsunuz sonlarını, siz böyle şeylere karışmayın, hayatınızı yaşayın."

Hep bir ağızdan diyoruz ki, biz hayatımızı yaşıyoruz. Hayatı yaşamak, yaşamın dayattıklarını bilinçle yoğurarak yerine getirmektir. Ve yaşam size, bizi yok etmeyi dayatırken; bize de sizi yok etmeyi dayatmaktadır. Ve biz şehitlerimizin toprağından yükselerek sizi tarihin çöplüğüne atmaya ant içtik ve bunu yapacağız.

Ocak ayında yitirdiğimiz Lenin (24 Ocak 1924) yoldaş, devrim şehiti olarak Roza Luksemburg, Karl Liebknecht yoldaşları da saygıyla anıyoruz. Ayrıca adları sayılmayacak kadar çok olan devrim şehitlerimizi de burada bir kez daha anıyoruz. Deniz Gezmiş'ler, Hüseyin İnan'lar, Yusuf Aslan'lar, Sinan Cemgil'ler, Mahir Çayan'lar, Mehmet Fatih Öktülmüş'ler, Haydar Başbağ'lar Necdet Adalı'lar, Erdal Eren'ler, Zeki Yumurtacılar, Tamer Arda'lar ölmediler, mücadelemizde yaşıyorlar ve yaşayacaklar.

1987 Ekim'inde Yapılan 3.Konferans'ımızdan Sonra Şehit Düşen Yoldaşlarımız Şunlardır:

METİN KAYA : 14 Ocak 1988 Parti Üyesi, bir gerilla komutanı, Tunceli Merkez Köylerinde, DABK gerilla birlikleri içinde iken (P.miz insiyatifinde) şehit düştü.

KİYAZİ SEZGİN : 24 Şubat 1988 Parti Aday Üyesi. Gerilla. Tunceli Merkez Köylerinde, daha DABK gerilla birlikleri içinde iken şehit düştü.

İLHAMİ ADALI : 7 Ekim 1988 Parti Aday Üyesi. Komutan. İstanbul-Tuzla.

TEVFİ YALÇIN : 7 Ekim 1988 Komutan. İstanbul-Tuzla.

KEMAL SOĞUKPINAR : 7 Ekim 1988 İstanbul-Tuzla.

REHA ŞEN : 7 Ekim 1988 İstanbul-Tuzla. Şehir Askeri Komitemiz, bir eylem öncesi düşman tarafından imha edildi.

: 11 Eylül 1989 TMLGB Üyesi. Mersin-Osmaniye. Şehir Askeri Komitemiz Osmaniye Karakol baskını esnasında şehit düştü.

NECDET HOŞAFCI : 3 Ekim 1990 TMLGB Üyesi Gerilla. Tunceli-Pülümür.

YILMAZ TALAYHAN : 3 Ekim 1990 TMLGB Üyesi Gerilla. Tunceli-Pülümür.

AYHAN ALTUNBAŞ : 3 Ekim 1990 TMLGB Üyesi Gerilla. Tunceli-Pülümür.

HALİL ERCİYAŞ : 3 Ekim 1990 TMLGB Üyesi Gerilla. Tunceli-Pülümür.

Partimiz Gerilla Birliğinin düşmanla girdiği bir çatışmada şehit düştüler.

AZİZ KAYA : 19 Kasım 1990 Parti Üyesi Gerilla. Tunceli-Ovacık.

HASAN AKTAŞ : 19 Kasım 1990 Parti Üyesi Gerilla. Tunceli-Ovacık.

SERHAN ÇOLAK : 19 Kasım 1990 Parti Aday Üyesi Gerilla. Tunceli-Ovacık.

... . : 19 Kasım 1990 TMLGB Üyesi Gerilla. Tunceli-Ovacık.

Partimiz Gerilla Birliğinin düşmanla girdiği bir çatışmada şehit düştüler.

HAYDAR DOĞAN : 11 Ocak 1991 eylemde komutan. İstanbul-Bostancı.

Şehirdeki bir Askeri Komite üyesi yoldaşımız, bir cezalandırma eylemini başarıyla gerçekleştirdikten sonra düşmanla girilen bir çatışmada şehit düştü.

YAŞAR ÇOŞKUN : 13 Ocak 1991 İstanbul-Kartal

SHP'nin Pendik'de düzenlediği "Savaşa Hayır" mitinginden sonra gösteri ve yürüyüşe devam eden Partimiz militanları ile polis arasında çıkan çatışmada şehit düştü.

Yenilmeyeceğimize,
ölmeyeceğimize söz vermedik!
Ama bitmeyecek kavgamızı
kazıdık yüreklere.
Dedik ki;
yaşamı en sevdiğimiz anda
öleceğiz !
Celladın torpilinde gözümüz olmadı

Ölüm karşımızda gülünçleşti
utandı
ve korktu !
Ve korktu!
Çünkü anladı temizleyemediğini
silip süpüremediğini -
en ufak kırıntısını bile yaşamın
Şimdi biz;
namludaki sabırsız mermiyiz
sevgi kokan kır çiçekleri
yeşilinde, karasında, elasında
ışıltısıyız gözlerin
Biz Devrim Şehitleriyiz !

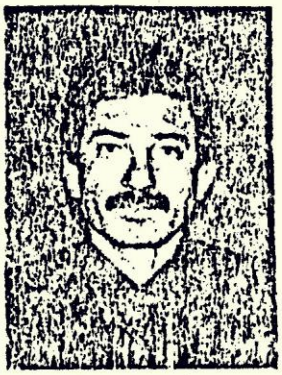

1956 1991

1967-1991

Ocak 1991